

der, og dette førte til, at man skrev et heelt nyt Forslag, hvilket muligens kunde blive Følgen deraf, naar der kom andre Anskuelse ind i Udvalget, end forrige Gang, — jeg troer, siger jeg, at Modstanden da vilde blive langt større her i Salen. Jeg mener, som sagt, at ved Endringsforslag lader det sig gjøre at rette og forbedre Alt, hvad man ønsker i denne Lov. Saaer man ikke Sagen paa denne Maade bragt igjennem, saa tvivler jeg meget paa, at det skeer i denne Sæssion. Jeg havde troet, ja jeg maa tilstaae, jeg havde temmelig sikkert haab om, at man kun formelt vilde behandle denne Sag i en første og anden Behandling. Jeg havde ikke tænkt mig, at det nye Valg af Rigsdagsmænd vilde have fremkaldt en saa stor Forandring af Anskuelserne heri Thinget, at de egentlig vilde afvige væsentligt fra den Mening, som det forrige Thing havde. Jeg veed meget godt, at Sagen skal begynde forfra, men jeg havde troet, at den dog maafee, saaledes som tidligere, om jeg mindes ret, har været Tilfældet i en meget vigtig Sag, kunde underkastes 1ste og 2den Behandling formelt, skjøndt man jo rigtignok ad Endringsforslagene Wei maatte kunne fremkomme med de Rettelser og Forbedringer, som man maatte ønske, saaledes at det egentlig først var ved 3die Behandling, det vil sige der, hvor man sidst forlod den, at man, om jeg maa bruge det Udtryk, tog fat paa den paany for Alvor. Vel veed jeg, at 2den Behandling ikke kan blive aldeles formel, men jeg venter dog, at den ikke vil blive saa gjennemgaaende, som de fleste Anden-Behandlinger sædvanligviis ere. Jeg maa derfor foreslaae, at Sagen strax gaaer til første Behandling.

Tscherning: Jeg skulde ogsaa meget ønske, at den gik strax til 1ste Behandling. Jeg veed ingen Ulemper og Hindringer, som kunde møde den der, som det jo var bedre, jo før jo hellere at see i Dinene (Hør!). Jeg er overbevist om, at enhverformelt Indvending, der vil møde denne Lov, vil gjøre den stærkere med Hensyn til Opnaaelsen af det endelige Formaal. Jeg veed eller kan tænke mig Muligheden af, at vi ville komme til at maatte give Tid, men vi skulle benytte denne Tid, vi skulle samle Stemmer om Loven, og vi skulle skaffe den frem til Behandling paa det næste

Stadium og see, hvilken Modtagelse den der møder. Jeg skulde altsaa meget ønske, at Thinget gav sin Samstemning til, at Lovforslaget gik umiddelbart til 1ste Behandling heri Thinget; det næste Stadium ville vi jo senere komme til at omtale. Idet jeg omtaler Lovforslaget, vil jeg kun i dette Dieblit gjøre een Bemærkning, som ikke er uvigtig. Vi have hørt meget tale om Frivilligheden, og jeg vil ogsaa troe meget paa Frivilligheden, men vi have lært, at Frivilligheden ikke kan komme de Paagjældende tilgode, uden ved Hjælp af denne Lov, og at Flere af dem, der have gjort de, som jeg haaber, alvorligste Tilbud om frivillig Afløsning, senere have maattet træde tilbage, fordi de have været i den Stilling, at de paa Grund af Pantavernes Indflydelse ikke kunde afløse. Det er en meget væsentlig Deel af denne Lov, at den giver Frivilligheden et Spillerum, som den ellers savner.

Lehmann: Jeg troer, at den første ærede Taler har fuldkommen Ret i den Bemærkning, at denne Sag, efter allerede paa to Sæssioner at have været Gjenstand for udtømmende Forhandlinger, i Grunden har gennemgaaet Alt hvad der ved en 1ste Behandling kan opnaaes; men jeg troer, at han oversaae, at den foregaaende første Behandling leed af et overmaade væsentligt Savn, som det er i høi Grad magtpaaliggende, snarest muligt at faae hævet, idet nemlig Regjeringen dengang forholdt sig som blot Tilskuer ved hvad der foregik. Skjøndt jeg nu vel med den ærede Rigsdagsmand fra Lolland (Olesen) troer, at en 1ste Behandling væsentligt vil have til Diemed at tilbagelægge et Stadium, som efter Forretningsordenen skal tilbagelægges, saa vil den dog tillige medføre det Gode, at Regjeringens Stilling til dette Lovudkast bliver klar og bestemt. Jeg agter derfor at stemme for, at Sagen strax gaaer til 1ste Behandling, hvorved jeg ikke kan undlade at bemærke, at jeg i denne Sag, som i alle flige Sager, er meget tilbøielig til at stemme for, hvad Forslagsstilleren i den Henseende ønsker (Hør!), og skjøndt jeg jo af Erfaring veed, at Thinget, og navnlig den ærede Forslagsstiller, ikke altid har deelt denne Mening, saa troer jeg dog, at den, der har paa taget sig at føre en Sag igjennem, kan fordre,